

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 76
din 28.01. 2008

Dosar nr: 489/2007

Petiția nr: 8506 din data de 17.08.2007, completată cu nr. 9019/29.08.2007.

I .Petent: B M din

II. Numele și reședința reclamatului.

1. B SA cu sediul în
2. Bank SA cu sediul
3. Banca cu sediul în

Obiect:

Accesul îngădit la obținerea unor împrumuturi de la băncile comerciale, sub criteriul bolii cronice necontagioase.

III. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr. 18.737-18.740 pentru data de 10.01.2008, a fost îndeplinită cerința citării părților.

IV. Susținerile părților

Potentul sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Este bolnav psihic, încă din copilărie și pensionat gradul II handicap.
2. În luna august 2007 s-a adresat mai multor bănci din municipiul Focșani solicitând câte un împrumut.
3. Reprezentanții B Băncii și Bank, când au aflat de boala de care suferă, au apelat la diferite tertipuri pentru a-i refuza acordarea împrumutului.

, prin adresa nr. 16.532/23.11.2007 și 1231/15.01.2007, a precizat următoarele:

1. Ținând seama de prevederile Codului de procedură civilă, procedurile interne de creditare stabilesc că veniturile din indemnizații și ajutoare sociale permise în funcție de gradul de handicap, sunt neeligibile.
2. Condițiile de acordare ale unui credit impun efectuarea unor analize în care se iau în calcul elemente individuale și cu caracter confidențial.

Bank SA, prin adresa nr. 18.017/05.12.2007, a precizat următoarele:

1. În normele și procedurile băncii de creditare pentru persoane fizice nu există clauze limitative privind vocația de credit a persoanelor cu handicap.
2. Petentul, în prezent, este clientul băncii având un credit în derulare.
3. Motivul pentru care i-a fost respinsă cererea ce face obiectul petiției îl constituie faptul că venitul petentului depășea plafonul maxim al gradului de îndatorare admis de bancă.

Banca Comercială _____, prin adresa nr. 468/08.01.2008, precizează următoarele:

1. Refuzul de a acorda un credit bancar petentului a fost justificat de un scop legitim și anume „respectarea normelor BNR și procedurile interne ce reglementează activitatea de creditare”.
2. Refuzul acordării creditului s-a bazat pe:
  - 2.1 Venitul petentului insuficient -630 lei.
  - 2.2 Lipsa unei proprietăți personale.
  - 2.3 Lipsa garanțiilor materiale.
  - 2.4 Capacitatea de a-și asuma obligații și a le aduce la îndeplinire era condiționată de asigurarea unui tratament medicamentos permanent.
  - 2.5 Comportament viitor incert referitor la plata ratelor.

Potentul a fost cel care, cu prilejul aducerii la cunoștință a refuzului acordării creditului, a scos în evidență, pe un ton agresiv, boala și simptomele bolii de care suferă.

V. În drept.

Având în vedere :

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induce distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27

decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 si 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmarit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față petentul nu a fost supus unui tratament diferențiat în urma căruia să fi fost exclus sau restricționat de la procedura de acordare a unui credit bancar, de niciuna dintre cele 3 bănci reclamate.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Criteriul invocat de către petent-cel al bolii cornice necontagioase- nu se confirmă. În punctele de vedere primite de la băncile reclamate s-au reținut motivele care au stat la baza refuzului, acestea nefiind în legătură cu boala de care suferă petentul.

Se reține, deasemenea, faptul că petentul se află în raporturi juridice , contractuale, cu una dintre bănci, determinate de creditul pe care petentul l-a primit.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop să nu fie adecvate și necesare;

În opinia Colegiului director aplicarea prevederilor legale referitoare la încadrarea clienților în normele de procedură interne, a fost justificat obiectiv de un scop legitim și anume necesitatea respectării normelor Băncii Naționale Române și a procedurilor interne de reglementare a activității de creditare, de către factorii implicați în această procedură, nu are caracter discriminator.

4. Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori adrepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

Având în vedere aspectele reținute, Colegiul director constată că, în cauză, nu sunt elemente care să dovedească caracterul discriminator al refuzului acordării unor credite de către băncile incriminate.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Modalitatea și argumentele, prin care petentul a fost refuzat de la acordarea unor credite de către B. SA, Bank SA și Banca Comercială nu au fost rezultatul unui tratament discriminator, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY

IONIȚĂ GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

PANFILE ANAMARIA
(concediu medical)

TRUINEA ROXANA PAULA

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

Data redactării 08. 02. 2008

